

Nr 83

av herrar Börjesson i Falköping och Johansson i Skärstad
om utökning av antalet textade televisionsprogram.

Vid olika tillfällen har krav rests på att man i större utsträckning än vad som sker skulle förse TV-program med textremsor för att tillmötesgå hörselskadades berättigade önskemål om att kunna ta del av programmen. Från Sveriges Radios lednings sida har man åberopat tekniska och personella svårigheter för att tillmötesgå dessa önskemål.

Enligt vår mening visar redan de förbättringar som skett att svårigheterna inte kan vara helt oöverkomliga. Emellertid är förbättringarna så ringa att man har anledning fråga sig om alla ansträngningar gjorts för att i möjligaste mån förse program av olika slag med textremsor.

För döva och hörselskadade känns det diskriminerande att aktuella debatter, svenska underhållningsprogram etc. inte kan förmedlas till dem via TV. Särskilt diskriminerande synes detta vara från demokratisk synpunkt när det gäller politiska debatter, emedan de hörselskadade och de döva självfallet i mycket hög grad liksom andra vill följa aktuella politiska debatter och diskussioner för att bilda sig en uppfattning om det politiska skeendet.

Vid fjolårets riksdag upprepades även kravet på att riksdagen skulle hemställa hos Kungl. Maj:t om en allsidig och skyndsam undersökning inom Sveriges Radio av möjligheterna att i större utsträckning förse programmen med textremsor med hänsyn till den stora gruppen hörselskadade och döva och om att erforderliga anslag härför borde ställas till SR:s förfogande via statsbudgeten. Kulturutskottet hänvisade dels till det pågående arbetet inom handikapputredningen, dels till att Sveriges Radio i samarbete med televerket, radiobranschen och de hörselskadades organisationer arbetade med att få fram lämpliga tekniska metoder för att hjälpa de hörselskadade att ta del av rundradioprogrammen. Det bör enligt vår mening i hög grad åvila handikapputredningen att utreda de här frågorna och avge förslag till förbättringar. Emellertid synes det inte omöjligt att man från Sveriges Radios sida, innan utredningen hunnit undersöka alla möjligheterna, kan komma med lösningar genom att bl. a. ta del av rön från utlandet på området. Det kan i sammanhanget påpekas att hörselskadade inte genom t. ex. hörselslingor kan höra programmen. Dessa ersätter med andra ord inte textremsor, som det vid vissa tillfällen har gjorts gällande.

En utökning av textade program i TV bör enligt vår mening utan dröjsmål komma till stånd. De ekonomiska resurser som det måste bli fråga om bör ställas till Sveriges Radios förfogande via statsbudgeten. Vidare kan påpekas att textade program inte på något sätt kan bli

störande för de hörande -- det förekommer som bekant redan textremsor i samband med utländska filmer, underhållningsprogram etc. samt till och med vid norsk- och danskspråkiga sändningar.

Med stöd av vad vi anfört hemställer vi

att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller om skyndsam utredning inom Sveriges Radio/TV om införande av textremsor till TV-program av olika slag med hänsyn till de döva och hörselskadade samt att härför erforderliga anslag via statsbudgeten ställs till Sveriges Radio/TV:s förfogande.

Stockholm den 11 januari 1973

BENGT BÖRJESSON (c)
i Falköping

SVEN JOHANSSON (c)
i Skärstad